

Berga, 20 abril 1960

Sra. Na Aurora Bertrana

Barcelona

Benvolguda i distingida amiga:
No em vull imaginar el que haurà pensat de mi a causa del meu silenci. M'haurà regat desagraïda, ingrata i d'una, diguem-ne fresca, exagerada: i no es res d'això. Des del primer dia que la Isabel Cardona em feu a mans el seu magnífic llibre, no m'ha passat un que no em digués que li tenia d'escriure, però, però per b m'ha calgut anar-ho ajornant. De primer, per delicadesa, vaig voler que la senyoreta Yreia Cardona y la seva Isabel la llegissin ~~fabrics~~ en recompensa a la seva gentilesa en portar-me l'obra. Després, la vaig llegir jo i cap dia trobava l'èssona que em calia per poder-li fer el comentari que es mereixia el seu llibre i dir-li l'il·lusió que m'havia fet el seu regal. Gràcies, estimada Aurora, moltes gràcies. No es

pot figurar amb quim inkiés he llegit "El far-
roc sensual i fanàtic" i ^{amb} quim gust el rellegiré
de nou una i altra vegada. Perque vostè
se una manera d'escriure que sembla
talment que parla de tu a tu al lector, del
llegir la "Justificació" del seu primer full del
llibre experimentada l'impressió d'escoltar
la seva veu, era com si tot allò m'hodi-
gués a mi directament, asseguda al meu
devant en una de les seves visites llampes-
a la meua botiga i com si fo riques un
d'aquells amics seus que l'advertia de que
"anés amb compte". Perque es segur que si
fo l'hagés conegut abans, hauria estat dels que
haurien intentat fer-la desistir del viatge,
preveient que el seu esperit despiet i el seu
aire aventurer la durien a ficar-se a totar-
reu, a qualsevol lloc on li semblés que po-
dia trobar quelcom interessant per contarals
seus amics lectors o per satisfer les seves ansies
de saber i veure coses noves. L'he anat seguint
a cada lloc de cada capítol, segura de que hi
havia anat, tal com deia i m'he admirat
de la seva valentia davant dels perills in-
coneguts, fo que me tan bleda que no en

mouria dels llocs que em son familiars per
temor a qualsevol mal encontre. Però vostè,
pel que veig, es una dona valenta que no s'es-
panta de res. Intel·ligent observadora, no deu
passar-li per alt res de lo que se li posa davant
dels ulls i ha d'èsser deliciós tenir-la per com-
panya d'excursió. Llegir un llibre seu es
com fer coneixença real amb els personat-
ges que la seva ploma crea o la seva me-
moria recorda. Es com si un dia hagués vist
el jove príncep que s'oblidà d'enviar-li el patge
per acompanyar-la al teatre i s'hagués fet a-
míc del camonier rus del cabell rogenc que
després de lliurar-la d'aquell oficial temible
la va dur a Tauris i com si aquella flaire
del te, la menta i la marialluira que s'esca-
pada del fogonet de la benansa del castell del
caid em fes penigolles al nas. La seva manera
d'escriure tan senzilla, tan natural, em recor-
da sempre la poètica prosa de la Víctor Català
que es llegeix amb tan deliciosa complacença.

I no pensi que intento ensaborir-la com
es diu vulgarment; li dic el que sento i tal
com ho sento. Li agrada llegir-la i adquiriré
sempre tots els llibres de vostè que em ven-
guin a les mans, segura de que, en cada

ratlla s'hi poden aprendre coses noves i
ben interessants. Gràcies una vegada més.

Com ha passat les festes?... Se que ha
anat a Suïssa i espero que el goig de veu-
re les bones amistats d'allà l'haurà aua-
rat de joia i optimisme fa que l'Isabel
m'ha dit que l'havia trobat aquesta vega-
da molt miller que l'hivern passat que diu
que la grippe l'havia deixat molt abatuda.
y'eu alegre molt, ho pot ben veure de que es-
tigueu ben hempada.

I el llibre que estava escrivint, com
va? Caldria venir novament a Guardio-
laus per acabar-lo?

Eiuc ganes de reveure-la. La me-
va mare, germana i neboda m'eucane-
quen la salut i en nom seu i jo, per la
meva part, li envio un carinyosa i ete-
ra abraçada.

Yonsonat